

W godzinach porannych odbywać się będzie kurs slöidowy wyrobu uli drewnianych, słomianych, koszek, bezdenków, narzędzi pszczelarskich i węzy. Nauką na kursie slöidowym kierować będą pp.: Šppl, kraj. inspektor pszczelarstwa, dr. Tomkiewicz i Stenzel.

Wykłady powyższe dadzą uczestnikom kursu dokładny pogląd na zasady i metody postępowego gospodarstwa pasiecznego, a ćwiczenia praktyczne zaznajomią ich ze sporządzaniem koniecznych przyrządów i narzędzi pszczelniczych.

Kurs pszczelnictwa jest bezpłatny.

Zatwierdzenie statutu.

Z c. k. Dyrekcji Policji we Lwowie otrzymaliśmy następujące pismo: Lwów, d. 18. lutego 1918. L. 31/18. St. 1335. Do P. T. Założycieli Polskiego Towarzystwa Pszczelarskiego we Lwowie, do rąk p. Ludwika Pierzchały we Lwowie, ul. Piaskowa l. 27.

C. k. Namiestnictwo oznajmiło reskryptem z dnia 28. stycznia 1918. L. 219359/2402, że na zasadzie § 6. lit. a) ustawy z 5. maja 1869. Dz. u. p. Nr. 66. zezwala na zawiązanie Polskiego Towarzystwa Pszczelarskiego na podstawie przedłożonego statutu.

O tem zawiadamia się P. T. Założycieli przy dołączeniu jednego egzemplarza statutu z uwagą, że — o ile poszczególne kierunki działalności stowarzyszenia podlegają odrębnym przepisom — winno się stowarzyszenie do tych przepisów zastosować.

Statut Polskiego Towarzystwa Pszczelarskiego we Lwowie.

Nazwa i siedziba stowarzyszenia.

§ 1. Stowarzyszenie, zawiązane na podstawie niniejszego statutu, przybiera nazwę: „Polskie Towarzystwo pszczelarskie we Lwowie“.

§ 2. Językiem urzędowym Towarzystwa jest język polski.

Cel Stowarzyszenia.

§ 3. Celem Towarzystwa jest rozpowszechnienie, podniesienie i rozwój pszczelarstwa w Galicyi.

Środki, wiodące do celu.

§ 4. Środki, wiodące do celu, są następujące:

a) Popieranie usiłowań, zmierzających do zakładania pasiek i do postępowej gospodarki pszczelnej — przez umożliwienie członkom nabywania uli, roi i narzędzi pszczelarskich.

b) Założenie Centrali handlowej, dla ułatwienia członkom sprzedaży miodu i przetworów miodowych.

c) Pośredniczenie w ubezpieczeniu pasiek od szkód, wyrządzanych pszczołom i przez pszczoły.

d) Teoretyczne i praktyczne kształcenie pasieczników na specjalnych kursach i w pasiekach wzorowych; urządzenie odczytów, wykładów i pogadanek popularnych o hodowli pszczół.

e) Organizowanie zjazdów i wystaw pszczelarskich.

f) Wydawanie polskiego pisma fachowego, jako organu Towarzystwa.

g) Założenie biblioteki i Muzeum pszczelarskiego.

Członkowie Towarzystwa, ich prawa i obowiązki.

§ 5. Członkiem Towarzystwa może być osoba fizyczna, bez względu na narodowość, tudzież osoba moralna.

§ 6. Członkowie Towarzystwa dzielą się na członków:

a) Założycieli, b) wspierających, c) czynnych (zwyczajnych), d) honorowych.

§ 7. Członkiem założycielem zostaje, kto na cele Towarzystwa złoży jednorazowo najmniej 100 (sto) koron.

§ 8. Członek wspierający uiszcza wkładkę roczną w kwocie 24 koron.

§ 9. Członek czynny (zwyczajny) płaci rocznie 8 koron.

§ 10. Członków honorowych mianuje Walne Zgromadzenie na wniosek Wydziału za nadzwyczajne zasługi, położone dla rozwoju pszczelarstwa.

§ 11. Członków czynnych (zwyczajnych), wspierających i założycieli przyjmuje Wydział na posiedzeniu plenarnem, na polecenie dwóch członków i po podpisaniu deklaracji przystąpienia do Towarzystwa.

Członek, przyjęty do stowarzyszenia, otrzymuje kartę przyjęcia, podpisaną przez prezesa lub jego zastępcę i przez sekretarza Wydziału.

Prawa członków.

Członkowie założyciele, wspierający i czynni (zwyczajni) mają prawo:

a) Uczestniczenia, przemawiania, czynienia wniosków, wnoszenia interpelacji i głosowania na Walnych Zgromadzeniach.

b) Wyboru i wybieralności do Wydziału.

c) Do korzystania z biblioteki, ze zbiorów, z kursów i wykładów, urządzanych przez Towarzystwo.

d) Do bezpłatnego pobierania organu Towarzystwa.

Obowiązki członków.

§ 13. Każdy członek jest obowiązany:

a) Płacić z góry wkładkę roczną lub 1/2-roczną.

b) Popierać cele Towarzystwa i starać się o jego rozwój.

Utrata praw członka.

§ 14. Członkiem Towarzystwa przestaje być:

a) Kto zgłosił wystąpienie na 3 miesiące przed upływem roku kalendarzowego, a więc najpóźniej we wrześniu.

b) Kto nie płaci wkładek przez pół roku.

c) Kto działa na szkodę stowarzyszenia lub — skutkiem swego postępowania — stanie się niegodnym należenia do Towarzystwa.

O wystąpieniu, jak również o wykluczeniu członka z Towarzystwa, decyduje Wydział na posiedzeniu plenarnem

Członkowie występujący i wykluczeni z Towarzystwa nie mogą żądać zwrotu wkładek uiszczonych i winni oddać karty przyjęcia.

Organa Towarzystwa.

§ 15. Organami Towarzystwa są:

a) Walne Zgromadzenie członków, b) Wydział, c) Dyrekcya, d) Delegaci okręgowi.

A) Walne Zgromadzenie.

§) 16. Zwyczajne Walne Zgromadzenie ma odbywać się co roku w styczniu lub lutym, ile możliwości każdym razem w innej miejscowości kraju.

Uprawnieni do uczestniczenia w Walnych Zgromadzeniach są wszyscy członkowie Towarzystwa z głosem stanowczym.

Do ważności uchwał potrzebną jest połowa członków, zamieszkałych we Lwowie, względnie w tem mieście, w którym odbywa się Walne Zgromadzenie.

Termin i porządek dzienny Walnego Zgromadzenia winien być ogłoszony 4 tygodnie naprzód, w organie Towarzystwa pod nazwą: *Pasiecznik Wzorowy*.

Dla ważnej przyczyny lub na żądanie 20-tu delegatów okręgowych może być zwołane nadzwyczajne Walne Zgromadzenie w każdej porze roku kalendarzowego.

Członkowie, chcący uczestniczyć w Walnem Zgromadzeniu, winni na 2 tygodnie przed terminem zawiadomić o tem Wydział Towarzystwa kartą korespondencyjną.

Walnemu Zgromadzeniu przewodniczy prezes Towarzystwa lub — w razie przeszkody — jeden z wiceprezesów.

Gdyby w oznaczonym terminie nie przybyła na Walne Zgromadzenie, wymagała powyższym ustępem statutu, połowa członków, w takim razie Wydział zwołuje ponownie Walne Zgromadzenie, które jest uprawnione do powzięcia prawomocnych uchwał — bez względu na liczbę obecnych.

Uchwały na Walnem Zgromadzeniu zapadają bezwzględnie większością głosów członków obecnych, z wyjątkiem uchwał, dotyczących zmiany statutu i rozwiązania Towarzystwa, do których prawomocności potrzebna jest większość $\frac{2}{3}$ członków głosujących.

Głosowanie na Walnych Zgromadzeniach odbywa się przez podniesienie rąk, przy wyborach kartkami.

§ 17. Do zakresu działania Walnego Zgromadzenia należą następujące sprawy:

a) Uchwalenie statutu i ewentualnych zmian tegoż w przyszłości.

b) Wybór prezesa i 14 członków Wydziału Towarzystwa na okres 2-letni. Wybór ponowny członków ustępujących jest dopuszczalny.

c) Mianowanie członków honorowych.

d) Uchwalanie budżetu rocznego, przyjmowanie sprawozdań rocznych Wydziału, sprawdzanie rachunków i udzielanie absolutorium Wydziałowi za rok ubiegły.

e) Rozwiązanie Towarzystwa.

f) Upoważnienie Wydziału do współdziałania z innymi, pokrewnymi Towarzystwami — przez wybór i wysłanie delegatów.

B. Wydział Towarzystwa i jego uprawnienie.

§ 18. Wydział Towarzystwa składa się: z prezesa, 2 wiceprezesów, sekretarza, skarbnika i 10 członków, razem z 15 osób. Prezesa wybiera Walne Zgromadzenie (§ 17.), natomiast obu wiceprezesów, skarbnika i sekretarza wybiera Wydział ze swego grona na pierwszym posiedzeniu konstytuującym, najpóźniej do tygodnia po odbyciu Walnego Zgromadzenia.

Posiedzenia Wydziału odbywają się z reguły raz w miesiącu; spisuje się z nich protokoły, które podpisują: prezes, względnie jeden z wiceprezesów i sekretarz i ci reprezentują Towarzystwo na zewnątrz.

Do ważności uchwał potrzeba obecności prezesa, względnie jednego wiceprezesa i 7-miu członków Wydziału.

Uchwały zapadają bezwzględną większością głosów.

W razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący.

Wszelkie pisma i obwieszczenia, wiążące Towarzystwo, muszą być podpisane przez prezesa, względnie jednego wiceprezesa i przez sekretarza.

Prezes, obaj wiceprezesi, sekretarz i skarbnik stanowią Dyrekcyę Towarzystwa, stale urzędującą.

§ 19. Do zakresu działania Wydziału należą sprawy następujące:

a) Przyjmowanie i wykluczanie członków: zwyczajnych, wspierających i założycieli, tudzież przedkładanie wniosków Walnemu Zgromadzeniu na mianowanie członków honorowych (§ 17., l. c).

b) Zaciąganie zobowiązań wobec osób trzecich, wyłącznie tylko w formie pisemnej.

c) Ustanawianie delegatów prowincjonalnych na powiaty sądowe.

d) Mianowanie stałych funkcyjnaryuszy Towarzystwa (biura) na wniosek Dyrekcyi.

e) Załatwianie wszelkich spraw bieżących Towarzystwa.

f) Przedkładanie — co roku — Walnemu Zgromadzeniu preliminarzy budżetowych, tudzież sprawozdań ze swych czynności i zamknięć rachunkowych za rok ubiegły.

g) Odbieranie wkładek i czynienie wydatków w granicach budżetu, uchwalonego przez Walne Zgromadzenie.

h) Zarządzanie dochodami i majątkiem Towarzystwa i staranie się o ich powiększenie.

i) Reprezentowanie Towarzystwa na zewnątrz przez prezesa, względnie jednego wiceprezesa i sekretarza.

j) Uchwalanie regulaminów (instrukcyi) dla Dyrekcyi, dla delegatów okręgowych i dla funkcyjnaryuszy Towarzystwa.

k) Urządzanie kursów praktycznych, wykładów i pogadanek dla członków.

l) Wybór Komitetu redakcyjnego i wydawanie organu Towarzystwa.

ł) Zwolywanie zwyczajnych i nadzwyczajnych zgromadzeń.

C. Dyrekcyja.

§ 20. Dyrekcyja składa się: z prezesa, 2 wiceprezesów, sekretarza i skarbnika i jest organem wykonawczym Wydziału, stale urzędującym.

Dyrekcyja załatwia wszelkie, nie cierpiące zwłoki, sprawy bieżące Towarzystwa, tudzież przekazane jej przez Wydział; zdaje z nich sprawozdania Wydziałowi i przychodzi z wnioskami na plenarne posiedzenia Wydziału.

Do ważności uchwał potrzebną jest obecność trzech członków Dyrekcyi i bezwzględna większość głosów. W razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący.

§ 21. Dyrekcyja przyjmuje służbę i proponuje Wydziałowi płatnych funkcyjnaryuszy Towarzystwa.

§ 22. Na posiedzeniach Dyrekcyi, które, o ile możności, powinny odbywać się co tygodnia, przewodniczy prezes, względnie jeden z wiceprezesów. Z każdego posiedzenia Dyrekcyi ma być spisany protokół.

D. Delegaci okręgowi.

§ 23. Delegaci okręgowi są organami informacyjnymi i wykonawczymi Towarzystwa poza obrębem Lwowa i podlegają Wydziałowi, który ich ustanawia na powiat sądowy, na żądanie członków tego okręgu, a do którego oni winni odnosić się w sprawach Towarzystwa.

Delegatami mogą być członkowie założyciele, wspierający lub czynni (zwyczajni). Wydział porozumiewa się za

ich pośrednictwem z członkami odnośnych powiatów sądowych. W szczególności jest obowiązkiem delegata:

a) Przysparzać Towarzystwu nowych członków i polecać ich Wydziałowi do przyjęcia.

b) Starać się o rozpowszechnienie i podniesienie pszczelnictwa w swoim okręgu sądowym.

c) Pośredniczyć między członkami swego okręgu a Wydziałem Towarzystwa.

d) Wypełniać wskazówki i polecenia Wydziału.

Sąd polubowny.

§ 24. Wszelkie spory, wynikłe ze stosunków Towarzystwa, rozstrzyga Sąd polubowny, do którego każda strona wybiera jednego sędziego z grona członków, a ci dwaj sędziowie przybierają trzeciego, jako rozjemcę. Gdyby sędziowie nie mogli zgodzić się co do osoby owego rozjemcy, wówczas rozstrzyga los między propowanymi przez nich kandydatami,

Rozwiązanie Towarzystwa.

§ 25. Na wypadek rozwiązania Towarzystwa, czy to wskutek uchwały Walnego Zgromadzenia, jeżeli ono czego innego nie postanowi, czy też wskutek zarządzenia Władzy, cały majątek Towarzystwa przechodzi na własność sekcy. pszczelarskiej c. k. Towarzystwa gospodarskiego we Lwowie

* * *

Ogłaszając powyżej zatwierdzony statut naszego Towarzystwa czyli innemi słowy ustawę, którą się mamy rządzić i na której oprzeć musimy całą działalność naszą na przyszłość, uważamy za wskazane wyjaśnić pobudki, jakimi założyciele Towarzystwa kierowali się przy układaniu statutu i naświetlić pewne paragrafy, celem należytego ich zrozumienia.

Zacniemy od nazwy Towarzystwa, która opiewa: „Polskie Towarzystwo Pszczelarskie“.

Mimo dodanej przydawki „Polskie“ i mimo postanowienia w § 2-gim, że językiem urzędowym stowarzyszenia jest j. polski, powiadamy w § 5-tym, iż członkiem zrzeszenia może być każdy (a) — bez względu na narodowość. Tem postanowieniem właśnie dajemy możliwość zapisywania się do stowarzyszenia naszego także osobom narodowości niepolskiej. Istotnie też, jak do tej pory, przystąpiła do „Pol. Tow. Pszczelarskiego“ znaczna liczba pasieczników Rusinów, pewna ilość Niemców i drobna Żydów.

Okoliczność tę przewidzieli założyciele Towarzystwa i, pragnąc z góry uchronić nową organizację od bezpłodnych sporów „językowych“, zastrzegli jej urzędowy język polski, w którym też redagowany jest organ nasz... *Pasiecznik Wzorowy*. Fakt ten nie przeszkadza atoli nikomu korzystać

z pełni praw, przewidzianych statutem: w s z y s c y członkowie stowarzyszenia — bez względu na narodowość — posiadają niczem nie skrepowane czynne i bierne prawo wyborcze do Wydziału i są uprawnieni w równej mierze domagać się dla siebie świadczeń od Towarzystwa.

Najważniejsze w statucie są postanowienia § 4-go lit. a) i b); to też usiłowania Wydziału muszą być skierowane obecnie ku temu celowi, ażeby założenia, zawarte w tych dwóch ustępach, spełnione zostały jak najrychlej.

Założyciele Towarzystwa zdawali sobie jasno sprawę z trudności, jakie ich czekają; mimo to pragnęli zaraz na pierwszym, walnem zgromadzeniu, pochwalić się korzyściami osiągniętymi i w tym celu jeszcze pod koniec października ub. r. wnieśli do „Centrali odbudowy Galicyi“ prośbę o przyznanie subwencji w kwocie 120 tysięcy koron, przeznaczonej: w połowie na zakupno fabryki stolarskiej dla wyrobu uli, ramek i miodarek, w drugiej zaś połowie na zakupno materiału drzewnego. Sprawę przygotowano w szczególności do tego stopnia, iż każdej chwili można było przystąpić do podpisania kontraktu i do rozpoczęcia wyrobu uli we własnej fabryce stolarskiej. Niestety Centrala, zamiast przychylić się do naszej prośby, weszła w porozumienie z Tow. Gospodarskim, które znowu wybrnęło z poruczonego jej zakresu działania w taki sposób, że rozpisało konkurs i w następstwie rzeczy oddało budowę uli stolarzowi Tenorowiczowi, który — i znowu: niestety! — pełni służbę wojskową na froncie. Jak wobec tego budowa uli będzie postępowała, — można z góry przewidzieć.

Rozumie się samo przez się, że Centrala na prośbę naszą do dnia dzisiejszego wcale nie dała odpowiedzi; prywatnie tylko dowiadujemy się, że u innego stolarza lwowskiego, p. Hornunga, zamówiła 3.000 uli z dostawą na wiosnę. Czy atoli będą to ule, przeznaczone do rozsprzedaży za gotówkę, czy może do rozdania pasiecznikom galicyjskim w „naturze“? — nie zdołaliśmy się dowiedzieć.

Obawiając się aby ta tajemnicza „pomoc“ Centrali nie stała się przysłowiową „musztardą po obiedzie“, postanowiliśmy — bądź co bądź — wykonać zamiar zakupna upatrzonej fabryki stolarskiej dla wyrobu uli i przyborów pszczelarskich we własnym zarządzie. Na ten cel atoli potrzeba 60 tysięcy koron, na kupno desek i innego materiału drzewnego około 40 tys. czyli razem okragło sto tysięcy koron. Gotówki takiej nie posiadamy wcale (z wyjątkiem 3 tysięcy kor. wkładki, ulokowanych w banku na wydawnictwo *Pasiecznika Wzorowego*) ale Członkowie Tow. naszego mogliby siłami zbiorowemi dokonać zamiaru powyższego w sposób następujący: Oto każdy Członek Pol. Tow. Pszczelarskiego musiałby się zobowiązać, że zakupi zaraz przynajmniej jeden list (zapis) dłużny za 100 K, spłacalny w ciągu lat 6-ciu

przez wylosowanie, a zabezpieczony na mającej się zakupić realności wraz z fabryką stolarską we Lwowie. Na żądanie dług ten mógłby być spłacony wcześniej przedmiotami własnego wyrobu, jako to: ulami, ramkami, miodarkami etc.

Towarzystwo nasze liczy w tej chwili niespełna 500 członków. Jeżeli każdy z nas zobowiąże się nabyć (właściwie pożyczyć) tylko jeden list dłużny za 100 K, będziemy mieli w jednej chwili 50 tysięcy koron na cel wskazany. Ponieważ jeden z członków naszych deklaruje się przystąpić do tego przedsięwzięcia z kwotą 50.000 K, będziemy w posiadaniu stu tysięcy koron, którą to sumą będzie już można snadno puścić się na zrealizowanie postanowienia § 4a) statutu, to znaczy, przystąpić zaraz we własnym zarządzie do wyrobu uli i innego sprzętu pszczelarskiego.

Przez pomyślne rozwiązanie sprawy powyższej, automatycznie niejako rozwiążemy kwestję drugą, przewidzianą w § 4b) statutu, mianowicie sprawę założenia centrali a raczej hurtowni handlowej dla zbytu miodu i produktów miodowych. Co prawda, obecnie zapotrzebowanie miodu jest bez porównania większe od podaży, ale nie godzi się zapominać, że terażniejsze, anormalne stosunki, muszą ustać z nastaniem pokoju. Otóż na chwilę tę musimy być przygotowani i już teraz powinniśmy założyć hurtownię handlową dla regulowania cen miodu, które przed wojną były wprost śmiesznie niskie.

W parze ze sprzedażą miodu surowego winna postępować przeróbka tegoż na miód pitny.

Jak wiadomo, fabrykacją i handlem miodów pitnych zajmowały się do tej pory jednostki z pod ciemnej gwiazdy, ciągnąc z interesu tego lichwiarskie zyski. Otóż zadaniem Towarzystwa naszego będzie, jać się bezzwłocznie założenia warzelni miodów pitnych, co da się związać łatwo z przedsiębiorstwem poprzednim.

Każdy więc, kto tylko może, powinien przyłożyć ręki do zrealizowania powyższego zamiaru, bo, dając 100 K pożyczki, nie ponosi się żadnego rezyka, cały bowiem kapitał dłużny będzie zabezpieczony na realności i na fabryce stolarskiej, będącej własnością Towarzystwa.

Sposobem projektowanym, wypróbowanym już praktycznie, kilka Towarzystw sokolich przyszło w posiadanie własnych budynków; niechże tedy ten zdrowy pomysł przyjmie się i w Stowarzyszeniu naszym, a, da Bóg, za parę miesięcy wyrób uli i sprzętu pszczelarskiego odbywać się będzie dla nas we własnej fabryce.

Rozwiązanie praktyczne sprawy projektujemy następująco:

Kto z Członków naszych zdecyduje się pożyczyć Towarzystwu bezprocentowo na 6 lat 100 K (wolno i więcej), niechaj doniesie zaraz kartką korespondencyjną, że gotów jest

to zrobić. Skoro deklaracji takich zbierze się przynajmniej na kilkanaście tysięcy, ogłosimy w najbliższym N-rze *Pasiecznika*, że sprawa dojrzała do czynu i pieniądze należy przysłać. Przed wezwaniem do wpłaty, gotówki nie potrzeba posyłać, albowiem, w razie nieudania się naszego projektu, bylibyśmy zniewoleni pieniądze zwracać, co połączone jest zawsze ze znacznymi kłopotami.

Po załatwieniu się z najważniejszym § 4-tym statutu, pozostaje nam jeszcze do objaśnienia § 23, przynoszący pewnego rodzaju nowość w organizacyi naszego zrzeszenia. Oto, nie idąc utartym zwyczajem, przyjętym w rozmaitych stowarzyszeniach, nie wprowadzamy do organizacyi naszej oddziałów ani kółek, lecz t. zw. delegatów okręgowych, po jednym dla każdego powiatu sądowego.

Postanowieniem tego rodzaju pragniemy wzmocnić i utrzymać spójność naszej organizacyi, doświadczenie bowiem dotychczasowe w rozmaitych Towarzystwach galic. wykazało, że wszelkie oddziały i koła rozluźniają tylko wartość każdego zrzeszenia i osłabiają wydajność jego pracy, zwłaszcza zaś Zarządu Głównego. W oddziałach powstają zazwyczaj na tle osobistych ambicji swary i nieporozumienia, które — zamiast do wzmocnienia — przyczyniają się tylko do osłabienia każdego Towarzystwa. Otóż, pragnąc już w początkach istnienia naszej instytucji uniknąć tarć i waśni, przewidujemy na powiaty sądowe delegatów, których zakres działania określa szczegółowo rzeczony § 23-statutu. Brak formalny mniej lub więcej ciężkiego aparatu, zwanego zarządem oddziałowym, złożonego z kilku lub nawet kilkunastu osób, nie wyklucza wcale możliwości zbierania się członków pszczelarzy, zamieszkałych w każdym okręgu sądowym, na posiedzenia, celem narad nad potrzebami swoich gospodarstw pszczelnych. Owszem, wskazaną i pożądaną jest rzeczą, aby pasiecznicy danego okręgu sądowego zbierali się jak najczęściej pod przewodnictwem swego delegata i omawiali potrzeby lokalne pszczelarzy i pasiek.

Ponieważ statut nasz jest już zatwierdzony i organizacja Towarzystwa Pszczelarskiego powinna postąpić szybkim krokiem naprzód, zwracamy się z gorącym apelem do wszystkich członków, aby nas powiadomili co rychlej, kogo z pośród siebie życzą sobie mieć swoim delegatem na powiat sądowy?..

Prosimy również wszystkich razem i każdego z osobna o nadsyłanie nam uwag i spostrzeżeń, jakie zmiany w statucie byłyby pożądane w interesie Towarzystwa?..

Tymcz. Zarząd Pol. Tow. Pszczelarskiego:

*L. Pierzchała, Dr. H. Bukowska, Karol Batsch, St. Jadowska,
Józef Stenzel, Dr. H. Szymański.*